

I'm West

De stem van jongeren in de gebiedsagenda's van Amsterdam West

Eindverslag jongerenraadpleging – 28 februari 2016 – Stichting Alexander

Inhoud

Inleiding.....	3
Leeswijzer	3
1 Onderzoek onder jongeren: werkwijze en respondenten.....	4
1.1 Werkwijze, analyse en rapportage.....	4
1.2 Respondenten	4
2 Perspectieven van jongeren per gebied	7
2.1 Bos en Lommer.....	7
2.2 Westerpark.....	12
2.3 Oud-West	15
2.4 De Baarsjes	18
3 Conclusies.....	23
3.1 Algemeen.....	23
3.2 Bos en Lommer.....	23
3.3 Westerpark.....	24
3.4 Oud-West	24
3.5 De Baarsjes	25

Inleiding

In Amsterdam West bepalen de inwoners samen met het stadsdeel hoe zij hun leefomgeving in willen richten, welke ideeën en wensen verder moeten worden uitgewerkt en welke problemen moeten worden aangepakt. Hiertoe heeft het Stadsdeel West een gebiedsagenda's opgesteld voor de gebieden: Bos en Lommer, Westerpark, Oud-West en De Baarsjes.

In de gebiedsagenda's staan op hoofdlijnen de prioriteiten voor wat het stadsdeel samen met bewoners, ondernemers en maatschappelijke instellingen volgend jaar in de gebieden en buurten gaat doen. Dit gebeurt op basis van de wensen die in de buurten zijn opgehaald, en op basis van een analyse van de buurt met wat het gebied aan kansen en problemen biedt. Ook bestuurlijke (stedelijke) ambities, politieke wensen en projecten en programma's waar het stadsdeel al in de gebieden mee bezig is, zijn in de gebiedsagenda opgenomen. Deze gebiedsagenda's worden uitgewerkt in gebiedsplannen, eveneens met behulp van meningen, ideeën en prioriteiten die burgers, ondernemers en maatschappelijke instellingen inbrengen. Perspectieven van jongeren op de prioriteiten in de gebiedsagenda's zijn in opdracht van Stadsdeel Amsterdam West verzameld en geanalyseerd door Stichting Alexander. In de voorliggende rapportage worden de resultaten van dit onderzoek beschreven.

Leeswijzer

In hoofdstuk 1 wordt beschreven hoeveel jongeren zijn geraadpleegd voor dit onderzoek en op welke wijze. Vervolgens volgen in hoofdstuk 2 de analyses van de perspectieven van jongeren uit elk van de vier gebieden in Amsterdam West – deze resultaten worden gespecificeerd naar thema's die corresponderen met de geprioriteerde thema's in de gebiedsagenda's. Naast een analyse door de onderzoekers krijgt ook de stem van jongeren zelf in deze hoofdstukken een belangrijke plaats: via citaten met uitspraken die jongeren hebben gedaan, wordt de analyse geïllustreerd in hun eigen woorden. Het rapport wordt afgesloten met conclusies in hoofdstuk 3.

1 Onderzoek onder jongeren: werkwijze en respondenten

1.1 Werkwijze, analyse en rapportage

Jongeren in dit onderzoek zijn geraadpleegd via persoonlijke interviews – individueel of in groepsverband – en via een digitale enquête. Voor beide werkwijzen is een aparte vragenlijst ontworpen, waarin de prioriteiten uit de gebiedsagenda's zijn vertaald in voor jongeren toegankelijke vragen (in de interviewleidraad) en stellingen (in de enquête). Voor de interviews zijn de volgende hoofdthema's vastgesteld: mijn buurt, veiligheid, racisme en discriminatie, school, werken in de wijk, geld en schulden, meedoen in de buurt, straat plein en park, gezondheid. De digitale enquête was bedoeld om inzicht te krijgen in wat jongeren in Amsterdam West belangrijke thema's vinden en wat zij minder belangrijke thema's vinden.

Op basis van de resultaten uit de interviews en de enquête, werd in elk gebied ook een panelgesprek gehouden. In het panelgesprek gaan jongeren verder met elkaar in gesprek over één of meerdere prioriteiten die uit het voorgaande onderzoek zijn gekomen. In overleg met het stadsdeel zijn in de panelgesprekken de volgende thema's behandeld: "Vrij en blij in mijn buurt: gezondheid en veiligheid in de wijk" (Bos en Lommer); "Wat organiseer je voor € 150? Jongeren actief bij het organiseren van eigen activiteiten met /voor de buurt" (Oud-West); "Een eigen plek voor mij en mijn vrienden / vriendinnen: jongeren actief bij de inrichting en onderhoud van voorzieningen in de buitenruimte" (Westerpark); "Succes met school en stage" (De Baarjes). De uitkomsten van deze panelgesprekken met jongeren zijn in deze rapportage verwerkt.

De perspectieven van jongeren op de onderzoeksthema's en –vragen zijn geïnventariseerd en uitgewerkt, en vervolgens geanalyseerd. De analyses per gebied zijn beschreven in hoofdstuk twee. Persoonlijke gegevens van respondenten zijn in de analyse en rapportage geanonimiseerd, ook waar de analyse wordt geïllustreerd met uitspraken die jongeren tijdens het onderzoek hebben gedaan.

1.2 Respondenten

Voor het onderzoek onder jongeren in Amsterdam West zijn tot op heden in totaal 213 jongeren geraadpleegd via buurtinterviews, een digitale enquête en 4 groepspanels. Hiervan zijn 92 jongeren persoonlijk – individueel of in groepsverband - geïnterviewd via straatinterviews en interviews in buurtcentra. Jongeren zijn ook geraadpleegd via een digitale enquête: het bereik van de digitale enquêtes was in de vier gebieden van Amsterdam West in totaal 88 (kinderen en jongeren van 10 tot 24 jaar). Hiernaast hebben ook 17 jongeren uit wijken in een naburig stadsdeel de enquête ingevuld: deze uitkomsten zijn niet meegenomen in de analyse. Tot slot zijn tijdens groepspanels 31 jongeren geraadpleegd in de vier gebieden. Hieronder volgt een overzicht van het aantal geraadpleegde jongeren per gebied in Amsterdam West.

Gebied	Interviews: aantal	Enquêtes: aantal	Panels: aantal	Totaal per gebied
Bos en Lommer	21	41	7	69
Westerpark	38	26	7	71
Oud-West	19	12	12	43
De Baarsjes	14	11	5	30
Totaal Stadsdeel	92	88	31	213

2 Perspectieven van jongeren per gebied

2.1 Bos en Lommer

In Bos en Lommer is met 21 jongeren (tussen de 10 en 24 jaar) gesproken tijdens straatinterviews, hebben 41 jongeren de digitale enquête ingevuld, en zijn 7 jongeren in een groepspanel geraadpleegd.

Mijn buurt

Opvallend in Bos en Lommer is dat veel jongeren aangeven hier later te willen blijven wonen, omdat ze veel mensen kennen in de buurt en er zijn geboren en getogen (wortels in de buurt). Sommige jongeren, met name meiden, geven aan niet in de buurt te willen wonen, en dat heeft vooral te maken met het gebrek van ervaren veiligheid in de buurt.

Op de vraag wat jongeren van Bos en Lommer vinden wordt verschillend gereageerd. Sommige jongeren vinden de buurt over het algemeen leuk, anderen menen dat er eerst dingen moeten veranderen voordat ze denken dat ze het leuk gaan vinden. De buurt is aantrekkelijk vanwege zijn verschillende culturen, diversiteit aan winkels en activiteiten en speelplaatsen, en de markt. Verbetering wordt verwacht door bijvoorbeeld vervallen winkels (rondom bos en lommerweg) te vervangen door hipperre bekendere of modernere winkels. Daarnaast door de buurt veiliger te maken, schoner, minder crimineel en door meer werkgelegenheid voor jongeren aan te bieden.

Straat, plein en park

Er wordt door jongeren veel kritiek geleverd op de (status van) speeltuinen en voetbalveldjes. De speeltuin de Erasmusgracht wordt veel gebruikt, maar is in de zomer helemaal vol: eigenlijk te vol. Sommige speeltuinen zijn te kinderachtig of saai. De speeltuinen mogen volgens jongeren wat interessanter worden. Daarnaast geven een aantal jongeren aan dat het niet schoon is in de wijk.

Een echte sociale ontmoetingsplek voor jongens is het plein aan de Robert Scottstraat. Ze balen er allen van dat het afdakje bij het oude schoolgebouw daar is weggehaald. De hoogste prioriteit voor de jongens die hier te vinden zijn, is het terugbrengen van het afdakje.

We kunnen hier nu niet meer samen komen als het regent en moeten dan onder het afdakje van (KBS) de Springplank gaan staan, wat dan weer niet mag.

Veel jongens zijn ook uitgesproken ontevreden over het feit dat er geen buurthuis meer in de buurt is. Hierdoor zijn ze gedwongen buiten of in de kelderbox af te spreken. Sommige jongens suggereren dat hun aanwezigheid in de buitenruimte er sneller en vaker toe leidt dat er (overlast)meldingen van buurtbewoners komen, en dat ze weggestuurd worden door de politie. Het lijkt erop dat jongens die dit meemaken zich hebben aangepast aan de situatie door niet of niet langdurig op een zelfde plek

buiten te blijven. Enkelen suggereren zelfs dat het inmiddels logisch is dat jongens worden weggestuurd.

Als mensen niks kunnen doen gaan ze kattenkwaad uithalen.

De herinrichting van het Karel Doormanplein heeft merkbaar overlast door jongeren terug gedrongen. Herinrichting van meerdere plekken in de wijk zou hetzelfde effect kunnen hebben.

Meedoen in de buurt

Bos en Lommer is voor veel jongeren belangrijk. Een aantal jongeren geven echter aan dat het vooral een wijk voor volwassenen is. Zo is er voor jongeren van 12 jaar en ouder niet veel te doen, er zijn weinig activiteiten nu (vroeger wel), voetbalactiviteiten zouden leuk zijn. Jongens geven daarnaast aan dat de voetbalveldjes kleiner zijn geworden.

Het is een heel leuke buurt met allerlei speeltuinen en zo. Je kan heel veel leuke dingen doen met je vrienden.

Leuk en spannend, want er zijn wel leuke activiteiten.

Veel vernieuwing en leuke projecten het is alleen jammer dat er steeds door sommigen een puinhoop van wordt gemaakt.

De sfeer zou verbeterd moeten worden, dit zorgt voor meer betrokkenheid in de buurt. Op de vraag of jongeren zelf wat zouden willen organiseren wordt wisselend gereageerd. Er wordt meer over nagedacht dan daadwerkelijk gedaan. Dit lijkt het gevolg een gebrek aan informatie over wat mogelijk is en (daardoor) een gebrek aan handelen door jongeren.

Er worden ideeën geopperd om 'meedoen in de buurt' te stimuleren. Zo geven jongeren aan dat het buurthuis terug zou moeten komen, er een veilige ontmoetingsplek moet komen, dat er iets met koken gedaan kan worden, een buurtfeest georganiseerd kan worden, een voetbaltoernooi, meer sportgelegenheden moeten komen, karten, paintballen, meer bekende winkels, sport en beweging.

Ik wil wel een veilige ontmoetingsplek voor tieners met een vorm van autisme of adhd of kinderen die erg verlegen zijn of worden buitengesloten. Ik ga zelf nooit zomaar naar buiten, want ik ken niemand en heb geen vrienden hier in mijn buurt. Samen gamen of een film kijken lijkt me leuk, maar wel met goede volwassenen erbij die goed opletten of niemand pest. Of eten ofzo, niet voetballen.

Jongeren missen daarnaast de activiteit die eerder werd georganiseerd, dat er voetbaltoernooitjes werden georganiseerd en dat je bijvoorbeeld kaartjes kon winnen voor Walibi.

Er worden daarnaast nog suggesties gedaan dat buurtbewoners meer met elkaar om zouden kunnen gaan. Echter blijkt uit de digitale enquête dat 'het samenwerken tussen jong en oud voor een leukere buurt' de minste prioriteit heeft.

Gezondheid

Alle jongeren geven aan dat ze gezond leven belangrijk vinden.¹ Ze denken daarbij aan bewegen en gezond eten. Slechts enkelen doen echter actief aan sport. Een meisje merkt op dat er niet veel aandacht is voor het promoten van sport bij 12+-jongeren in de wijk, behalve dan de sportapparaten in het naastgelegen park. Onder jongens wordt er vooral (ongeorganiseerd) gevoetbald.

Tijdens een groepsgesprek met een aantal jongeren – wel jongens als meisjes – is gebleken dat zij op eigen initiatief een sportgroepje hebben georganiseerd. Zij denken dat meer jongeren dit zullen doen als er bij de buurthuizen sportattributen beschikbaar worden gesteld (dit is al het geval bij een aantal centra).

Wij gingen een keer per week samen hardlopen in het park en [naam jongere] was dan onze trainer. We hebben met z'n allen meegedaan aan de Color Run.

Gezondheid heeft weinig prioriteit onder jongeren, blijkt uit de digitale enquête die door jongeren in Bos en Lommer is ingevuld.

School

Bijna alle jongeren zijn tevreden over de sfeer op hun school. Uit de digitale enquête blijkt dat jongeren het belangrijk vinden dat iedereen goed meekomt op school. Niet iedereen gaat in de wijk zelf naar school. Slechts enkelen kennen jongeren die vroegtijdig, zonder diploma, van school zijn gegaan. Uit de digitale enquête blijkt ook dat jongeren het belangrijk vinden dat iedereen met een diploma van school gaat. Als oorzaak noemt een meisje de verleidingen van de straat en het snelle geld dat daar te verdienen valt. Ze oppert dat het inzetten van de politie tegen dat soort jongeren niet helpt. Het gebruik van ervaringsdeskundigen die voorlichting geven en die bovendien dezelfde cultuur hebben als de vaak niet-westers allochtone jongeren, zou wel eventueel kunnen helpen.

Ook noemen jongeren als kritiek punt de aanwezigheid van coffeeshops in de omgeving van scholen.

Werken in de wijk

Jongeren noemen dat er vooral 'standaard bijbaantjes' te vinden zijn in Bos en Lommer, zoals: pizza koerier, verkoopmedewerker in een winkel of vakkenvuller in de supermarkt. Sommigen werken in lokale winkels, sommigen werken zwart omdat dat makkelijker is te krijgen dan wit werk. Wel geven jongeren aan niet altijd te worden aangenomen om onduidelijke redenen, of (vermoedelijk) vanwege (achter)naam van jongere. Het vinden van stage is volgens jongeren moeilijker dan het vinden van werk. Jongeren zijn daarom genoodzaakt stages buiten de wijk te vinden.

Voor jongeren tussen de 16 en 20 is er genoeg werk. Voor jongeren jonger dan 16 en ouder dan 20 ligt dit echter lastig. Volgens jongeren zijn jongeren van 20 jaar en ouder te duur voor werkgevers.

¹ Het vermoeden van sociaal wenselijke respons was in sommige gevallen erg sterk, zoals blijkt uit de omstandigheden waaronder sommige jongeren het belang van gezondheid bevestigden: één jongen deed dit terwijl hij een joint zat te roken en één meisje deed dit onder tijdens het eten van een flinke Turkse pizza.

Geld en schulden

Sommige jongeren kennen mensen met schulden maar het is over het algemeen niet een heel zichtbaar probleem voor hen. Veelal zijn armoede en schulden onbekend, er wordt niet over gesproken of het is onzichtbaar.

Volgens enkele jongeren is er wel sprake van armoede, vooral als gevolg van scheidingen. Oorzaken van geldproblemen liggen bij vroegtijdig schooluitval, luiheid om te werken, leven boven je stand (het is niet altijd gebrek aan inkomen).

Opvallend is dat een jongere noemt dat een boete/schuld aan de overheid niks vinden betekenen, echter schulden onder elkaar, tussen vrienden, moet je wel serieus nemen en afbetalen.

Veiligheid

Opvallend in Bos en Lommer is de grote discrepantie tussen 'ervaren gevoel van veiligheid' tussen jongens en meisjes. Vrijwel alle jongens noemen in eerste instantie zich veilig te voelen, vrijwel alle meisje geven aan zich onveilig te voelen. Wanneer daarop doorgevraagd wordt, blijkt dat ook jongens zich in bepaalde situaties onveilig voelen. Zij geven aan dat ze veelvuldige controles door politie ervaren als plagen en zich daar eerder onveilig dan veilig door voelen. En hangjongeren in portieken zorgen ook voor een onveilig gevoel.

Ook voor jongens is het niet relaxed als er allemaal gasten in de portieken hangen. Ze zeggen echt niet alleen dingen tegen meisjes, maar ook tegen jongens als je te lang kijkt....

Veel van de jongens geven daarnaast aan dat de veiligheid maar net is hoe je hem zelf ervaart. Het is volgens een andere jongen veilig zolang je je normaal gedraagt (zonder dat hij specificeert wat hij daarmee bedoelt).

De ervaren veiligheid hangt bij jongens vooral samen met het aantal camera's dat ergens hangt en de veelvuldige controle van politie. Bij meisjes vooral door de aanwezigheid van straatjongeren (ze worden wel eens lastig gevallen door groepen jongens) of de omgeving (bijvoorbeeld in een park). Ook stelt een jongere de straatcoaches ter discussie, volgens hem doen zij weinig.

Karel Doorman is kennelijk onveilig, want er hangen veel camera's.

Een jongere noemt nog het gevoel te hebben dat straatcoaches weinig doen, voor zijn gevoel mogen die worden afgeschaft. In het groeps gesprek met een aantal jongeren komt naar voren dat wanneer straatcoaches meer zichtbaar worden op straat, dat het gevoel van veiligheid zou vergroten. Zowel jongens en meisjes beamen dit. Verder noemt een jongere dat er naast criminaliteit meer aandacht moet komen voor veiligheid, huiselijk geweld en kindermishandeling.

De thema's 'mijn buurt is veilig' en 'criminaliteit wordt aangepakt' scoren hoog op wat jongeren belangrijk vinden in de wijk. Volgens jongeren moet het aantal hangjongeren/ pesters omlaag. Ook is criminaliteit volgens jongeren een probleem. Jongens spreken zich hier echter minder over uit dan meisjes. Sommige jongens verklaren dit stilzwijgen onder jongens over criminaliteit vanuit hun loyaliteit voor hun eigen buurt.

Een hond schijt niet waar hij zelf slaapt.

Er wordt, vooral door meiden, aangegeven dat er veel criminaliteit heerst in Bos en Lommer, schietpartijen komen steeds vaker voor, en vechtpartijen zijn niet ongewoon. Hoewel niet altijd

direct verbonden met 'criminaliteit', komt bij dit onderwerp ook het fenomeen van 'ontspoorde jongeren' aan de orde. Opvallend is het 'ontsporen' van jongeren vooral te maken lijkt te hebben met te strenge ouders die alcohol en drugs verbieden. Voorlichting helpt hierbij weinig, beter is om in gesprek te gaan met jongeren over hun problemen.

Voor meisjes is een sterke behoefte aan een 'plek voor jezelf en andere meisjes' (zoals een meidenuur in het buurtcentrum) een direct gevolg van hun behoefte aan (sociale) veiligheid. Het idee dat ze een plek hebben waar ze vrij over problemen en moeilijke onderwerpen kunnen praten geeft hen een veilig gevoel. Problemen die zij hebben, worden dan ook sneller opgelost, omdat zij het met iemand kunnen bespreken.

Naast dat de straatcoaches zichtbaarder moeten worden op straat hebben de jongeren nog twee oplossingen om Bos en Lommer veiliger te maken, namelijk: meer politie in rustige straten (en niet alleen rondom drukke plekken/pleinen) en meer lantaarnpalen op straat plaatsen.

Verkeersveiligheid

Er gebeuren regelmatig ongelukken, voetgangers worden regelmatig van hun sokken gereden bij zebrapaden/tramhaltes (Burgemeester de Vlughtlaan, Bos en Lommerweg, Bos en Lommerplein). Daarnaast worden scooters op het fietspad als vervelend ervaren.

De scooters op het fietspad zijn niet fijn.

Ik wil een fietspad in mijn straat, want als je over de stoep rijdt krijg je een boete (de Schaapherderstraat).

Discriminatie en racisme

De jongeren die de digitale enquête hebben ingevuld scoren het hoogst op de gewenste aandacht voor 'discriminatie wordt serieus genomen op scholen'. Dit betekent dat dit thema voor de meeste jongeren heel belangrijk is en aandacht verdient. Veel jongeren geven aan wel eens te maken hebben gehad met discriminatie en racisme, maar dan vooral buiten Bos en Lommer.

Vooral als ik in het centrum een schoenenwinkel inloop word ik echt aangestaard.

Een meisje geeft aan dat je niet gediscrimineerd wordt als je Turks/Marokkaans bent, maar bijvoorbeeld wel als je een donkere huidskleur hebt. Een reden dat discriminatie en racisme meevallen is dat 'iedereen hier een cultuur' heeft, dat de zichtbare culturele diversiteit groot is.

Een specifieke vorm van discriminatie die jongeren soms al eerder hebben ervaren, en wat sinds de aanslagen in Parijs vaker voor lijkt te komen, is wat jongeren 'islamofobie' noemen: discriminerende non-verbale (nakijken, aanstaren) en verbale (opmerkingen, beledigingen, schelden) uitingen jegens moslims.

Je wordt op straat uitgescholden omdat je een moslim bent.

2.2 Westerpark

In Westerpark is er gesproken met 38 jongeren en nog eens 26 jongeren uit de buurt hebben de digitale enquête ingevuld. Tijdens het panelgesprek zijn 7 jongeren geraadpleegd. De leeftijd van de geraadpleegde jongeren in dit onderzoek loopt uiteen van 10 tot 24 jaar.

Straat, plein en park

Over het algemeen zijn de jongeren tevreden over de buurt, het is er gezellig en je kunt er leuke dingen doen. Er worden een aantal punten genoemd wat zij minder fijn vinden, zo zijn er geen grasvoetbalveldjes en zijn er weinig speelplekken. Er zijn in de buurt ook slecht onderhouden glijbanen die soms voor onveilige situaties kunnen zorgen, je kunt er aan blijven haken. Zij vinden dat jammer, omdat buiten spelen volgens hen erg belangrijk is. Zij maken nieuwe vrienden, het is een uitlaadklep na een dag op school en buiten kun je met meerdere vrienden tegelijk afspreken. De jongeren zijn niet erg tevreden over hoe schoon de wijk is. Zij vinden dat er veel blaadjes op de grond liggen, snoep, verpakkingen en blikjes (zelfs naast prullenbakken). Ook hebben zij last van hondenpoep. Dit blijkt ook uit de enquête: de stelling 'Geen afval op straat' scoort het hoogst vergeleken met de overige stellingen.

Een jongere spreekt de wens uit voor een waterkraan bij 'De Zwanenburger': *"Ik moet nu helemaal naar huis lopen als ik dorst heb."*

De jongeren hebben samen nagedacht over hoe hun perfecte 'voetbalveld' eruit zou zien, en deze punten/kenmerken kwam naar voren:

- (Kunst)gras
- En net in de doelen – *'Dan vliegt de bal niet overal heen.'*
- Gelegen in de wijk, maar in de buurt van heel veel huizen (i.v.m. geluidsoverlast)
- Hekken om het veld
- Verlichting voor 's avonds – tot ongeveer 19.30 en met bewegingssensor.
- Er staan bankjes langs het veld

Over het Van Beuningenplein zijn de jongeren over het algemeen erg tevreden. Het veldje op het GWL-plein mag daarentegen volgens hen wel verbeterd worden, de doelen zijn daar te klein en het veld is niet recht. Om overlast van spelende kinderen/jongeren te voorkomen zouden straatcoaches of de politie een rol kunnen spelen.

"Sommige kinderen luisteren goed, maar veel houden zich echt niet aan de regels."

Meedoen in de buurt

Uit de enquête valt op dat de stelling 'Er is genoeg te doen voor jongeren' het minst belangrijk wordt gevonden. Dit wijst er wellicht op dat er al voldoende activiteiten zijn en dat dit voor hen geen prioriteit meer heeft, als het gaat om verdere verbeteringen in hun wijk. Jongeren geven in de interviews en het panelgesprek inderdaad aan dat er genoeg te doen is in de buurt. Een aantal jongeren zouden het wel leuk vinden om zelf iets te organiseren in de buurt, maar vertellen dat ze niet goed weten wat. Andere jongeren noemen voorbeelden als: een voetbaltoernooi, feestjes en uitjes (lasergamen, Walibi). Hier is natuurlijk geld voor nodig, maar zij weten niet precies hoe dit werkt. Verschillende jongeren geven aan dat als het leveren van een eigen bijdrage (in de zin van hulp en acties) leidt tot meer activiteiten, zij dit zeker zouden doen. Zij geven aan dat dit soms al gebeurt, zoals blijkt uit de inzet van jongeren rondom de 'verjaardag van het Van Beuningplein'.

Jongeren in Westerpark vertellen dat zij niet veel contact hebben met oudere buurtbewoners, maar dit vinden zij geen probleem.

Gezondheid

Gezondheid is een onderwerp dat door de jongeren als belangrijk wordt bestempeld. Zij houden zich daarbij wel meer bezig met sporten dan met gezond eten. Het grootste deel van de jongeren doet ook aan sport. Een aantal van de jongeren geeft aan wel eens in het Westerpark te sporten. Zij doen daar vooral aan hardlopen. Voetballen doen zij daar nauwelijks, omdat er geen 'echt' voetbalveld is met doelen, omdat niet iedereen de Haarlemmerweg mag oversteken 's avonds en de meeste jongeren vinden het te ver.

Op school wordt er volgens de jongeren niet veel over gezondheid gesproken. *"Ze zeggen alleen dat je geen zoetigheid mee naar school mag nemen, meer niet.."*

School

Over het algemeen zijn de jongeren erg tevreden over hun school, de sfeer is goed en het is er rustig. Een aantal van hen zijn bekend met jongeren die vroegtijdig van school zijn gegaan. Dit was meestal het gevolg van 'slechte gewoonten', zoals de invloed van de vriendengroep, alcohol en drugs. Daarnaast is school voor sommige jongeren ook gewoon echt niet leuk en zijn zij het niet eens met het huidige leersysteem.

"Ik bleef juist zitten door de vakken die ik niet boeiend vond en waar ik minder aan heb voor mijn toekomst, dan ga je er ook minder moeite voor doen".

De jongere respondenten gaven aan dat zij blij zijn dat er weer activiteiten op de woensdagmiddag zijn.

Werken in de wijk

De jongeren vertellen dat er in de wijk prima werkplekken en stageplekken te vinden zijn. Veel van hen hebben ook al vanaf hun 15^e een bijbaan en hebben het daar erg druk mee.

Geld en schulden

Armoede en schulden is niet een onderwerp dat erg speelt onder de jongeren, veel van hen geven ook aan dat zij geen armoede zien in hun buurt. Een jongere merkt op: *“Ik denk wel dat het er is, maar dan zie ik het gewoon niet..”*.

Veiligheid

Uit de enquête blijkt dat jongeren in Westerpark het heel belangrijk vinden dat de buurt veilig is. De meningen onder jongeren over veiligheid verschilt heel erg. Met name de jongeren die jonger zijn, geven aan zich soms onveilig te voelen. Voorbeelden en redenen die zij noemen zijn onder andere: een kinderlokker, lastig gevallen worden door onbekende mannen op straat, burenruzies, veel vuurwerk en fietsendiefstal.

De Staatsliedenbuurt, wordt in tegenstelling tot de Spaarndammerbuurt als veilig gekenmerkt. Jongeren zijn tevreden over de verkeersveiligheid, al is het volgens sommigen soms wel onduidelijk wat precies te regels zijn.

“Er moeten meer stoplichten komen en haaiantanden, zodat kinderen beter kunnen zien wanneer ze moeten stoppen en wanneer niet”.

Discriminatie en racisme

Over het algemeen geven de jongeren aan dat er geen sprake is van discriminatie en racisme in Westerpark.

“Er worden wel een grappen gemaakt met een racistisch randje, maar die blijven altijd binnen de groep”.

Één van de jongeren merkt echter wel een kloof op tussen autochtonen en allochtonen in de Spaarndammerbuurt. Volgens hem worden mensen opgestookt en ontstaan er op die manier separate groepen.

2.3 Oud-West

In Oud-West is er gesproken met 19 jongeren en nog eens 11 jongeren uit de buurt hebben de digitale enquête ingevuld. Aan het panelgesprek in Oud-West deden 14 jongeren mee. De leeftijd van de geraadpleegde jongeren in dit gebied tijdens het onderzoek loopt uiteen van 10 tot 24 jaar.

Straat, plein en park

Over het algemeen wordt Oud-West als een leuke buurt ervaren. De jongeren omschrijven de buurt onder andere als gezellig, gemêleerd en veilig. Tegelijkertijd vinden zij ook dat er niet genoeg te doen is in de buurt. Je moet bijvoorbeeld altijd naar iemands huis gaan, vooral met slecht weer. Een aantal meiden (15-16 jaar) vertellen voorheen regelmatig naar het buurthuis te gaan, maar dat er voor hun nu geen leuke activiteiten meer georganiseerd worden. Zij hangen nu voornamelijk in het Vondelpark of gaan bij de Kinkerstraat. Voor de jongens worden er (door het jongerencentrum) wel veel activiteiten georganiseerd, maar van hen mag het centrum vaker open zijn.

De jongeren geven aan het belangrijk te vinden om in een schone buurt te wonen, maar aan een paar lege blikjes zullen zij zich niet snel storen. Een aantal meiden vertellen dat er regelmatig buurtbewoners klagen dat zij rommel op de grond zouden gooien.

Verschillende jongeren geven aan dat ze vaak op het Cremerplein te vinden zijn, omdat het een leuk plein is dat precies doet waarvoor het bedoeld is, namelijk mensen samenbrengen.

“Het Cremerplein is echt een voorbeeld van een goed plein, er komen namelijk allemaal soorten mensen van jong tot oud. Juist door al die verschillende mensen is er een leuke sfeer.”

Meedoen in de buurt

De buurt is voor de meeste jongeren erg belangrijk: *“Je woont hier, dus dan wil je dat het leuk is. Je wilt niet heel ver weg moeten gaan om met vrienden te kunnen chillen”*. Zowel de jongens als de meiden geven aan dat zij het leuk vinden om een keer een activiteit voor de buurt te organiseren. Dit varieert van een feest voor jongeren van 15 á 16 jaar, een activiteit bij Bounz voor jonge meiden tot een voetbaltoernooi (zowel voor jongens als voor meiden).

Een groep jongeren geeft aan dat zij al een keer een barbecue voor daklozen hebben georganiseerd in het Vondelpark. Zij hebben toen ook geld ingezameld voor mutsen, handschoenen en sjaals. Als het aan deze jongeren ligt komt er zeker een vervolg. Zij willen dan ook een ‘challenge’ organiseren via Facebook, om andere jongeren te motiveren iets soortgelijks te organiseren.

Een jongere geeft aan dat je niet perse naar activiteiten in de buurt moet kijken als het om ‘meedoen’ gaat. Volgens hem zijn er namelijk ook veel kleine gebaren van mensen, zoals met elkaar kletsen of voor elkaar klaarstaan. Hij merkt dat dit zowel oude als jonge bewoners zijn, en ook mensen die nieuw zijn in de wijk.

Opvallend is dat uit de enquête blijkt dat jongeren 'activiteiten in de wijk voor mensen die het nodig hebben' in vergelijking met de andere stellingen als minst belangrijk bestempelen.

Dit laatste wordt bevestigd door jongeren tijdens het panelgesprek. Zij hebben een aantal werkgroepen met elkaar gevormd om aan de slag te gaan met het organiseren van activiteiten, zoals: zaalvoetbal, uitgaan, etentje, bowlen, karten, paintballen, zwemmen, naar het strand, bezoeken van de Bijlmer Bajes. Deze activiteiten zijn nu nog in de fase van 'ideeën verzamelen' en zijn alle voor jongeren bedoeld, voor henzelf en voor andere geïnteresseerde jongeren uit de buurt. Tijdens het panelgesprek bleek onder de deelnemende jongeren echter geen motivatie te bestaan om ook activiteiten 'voor de buurt' (ook voor volwassenen en ouderen) te organiseren. Hiervoor werden twee redenen genoemd. Ten eerste was het algemene gevoel dat mensen niet mee willen doen aan hun activiteiten. Ten tweede – en in het verlengde van de eerste reden – heerst onder deze jongeren een sterke overtuiging dat volwassen en oudere buurtbewoners jongeren wantrouwen.

Gezondheid

Gezond leven is voor de jongeren in Oud-West heel belangrijk. De meeste jongeren doen ook aan een sport, zoals voetbal, turnen, hockey en judo. In de buurt is een jongen (21 jaar) die anderen stimuleert om gezond te zijn. Als hij ziet dat iemand te dik wordt, dan zegt hij 'Kom we gaan sporten!'. Gezond eten vinden de jongeren niet zo leuk, maar het is goed vol te houden als je af en toe ook eens McDonalds of KFC mag eten.

De jongeren zijn van mening dat aandacht voor gezondheid iets is dat van jezelf moet komen en dat de gemeente zich hier niet te veel in moet mengen.

School

Veel van de jongeren gaan buiten de eigen wijk naar school. De sfeer op school is wisselend, vaak is het er erg leuk, maar er wordt ook gesproken over vechtpartijen en grote ruzies.

De jongeren vertellen dat zij bekend zijn met jongeren die van school zijn gestuurd door gedragsproblemen. Zij vinden ook dat de school hen meer kansen en begeleiding had moeten bieden, als ze zagen dat het kind hulp nodig had. Er wordt benadrukt dat het dan om 'echte' begeleiding moet gaan.

Jongeren die voortijdig van school gegaan zijn kennen zij niet, iedereen zit gewoon op school. Zij zijn zich er ook goed van bewust dat je naar school moet gaan om iets te kunnen bereiken in je leven. Dit blijkt ook uit de enquête, de stellingen 'Iedereen moet met een diploma van school gaan' en 'Kinderen en jongeren moeten goed mee kunnen komen op school' scoorden relatief hoog.

Werken in de wijk

In Oud-West zijn er stage- en werkplekken te vinden, voornamelijk in supermarkten, winkels en in het buurthuis. Als scholier of student is het makkelijker werk vinden, dan wanneer je als van school af

bent. *'Je bent dan te duur, ze willen alleen maar jonge mensen.'*, geeft een jongere aan. Als je nog niet de leeftijd hebt waarop je officieel mag werken, kan Ijdockzz een bijbaantje voor je regelen. Je kan bijvoorbeeld helpen op een verjaardagsfeestje (taart versieren) of bij de kinderopvang (kinderen naar buiten brengen en met kinderen spelen). Veel jongeren hebben de wens om later in de buurt te blijven wonen, maar zijn bang dat dat niet gaat lukken in verband met de hoge huizenprijzen.

Geld en schulden

Een groot deel van de jongeren geeft aan niet bekend te zijn met armoede en schulden in de buurt. Zij zijn zich er wel van bewust dat dit niet betekent dat het er dan ook echt niet is, mensen praten er tenslotte niet graag over. Een klein aantal jongeren zegt wel mensen met schulden te kennen. Dit was dan vaak eerder het gevolg van onverstandige besluiten of een gebrek aan financiële vaardigheden, dan aan een tekort aan inkomen.

Jongeren denken dat voorlichting op school over geld kan helpen, of bijvoorbeeld een laagdrempelig inloopuur in een buurthuis voor de kleine vragen.

Veiligheid

Oud-West is volgens jongeren een veilige buurt. Er is een tijdje sprake geweest van straatroven, maar nu is het niet meer gevaarlijk. Zij benadrukken ook dat als jij je gewoon netjes gedraagt en geen gevaar opzoekt, dat je dan nergens last van hebt.

Een aantal jongeren geeft aan het vervelend te vinden dat de politie zo vaak langskomt als zij met vrienden buiten zijn.

“Als je met een paar vrienden staat waarvan ze (politie) denken, dit kan wel een crimineel zijn, dan wordt je meteen om ID gevraagd.”

Verder zijn er geen specifieke plekken waar jongeren zich onveilig voelen, al kan het Vondelpark 's avonds best eng zijn (weinig licht, veel bosjes en daklozen).

Verkeersveiligheid komt bij veel jongeren naar voren. Over het algemeen vinden zij het verkeer in de buurt rustig, maar op de Overtoom is het erg onveilig in verband met hard rijdende taxi's.

Uit de digitale enquête blijkt dat jongeren veel waarde hechten aan een veilige buurt, deze stelling scoorde relatief hoog.

Discriminatie en racisme

Op de vraag of jongeren racisme en discriminatie meemaken wordt verschillend gereageerd. De bewoners in de wijk discrimineren volgens de jongeren niet perse op afkomst, de politie daarentegen wel volgens hen. De jongeren geven eerder aan last te hebben van oudere buurtbewoners die jongeren discrimineren en pesten. Er worden volgens hen valse dingen gezegd en

de jongeren worden achter hun rug om zwart gemaakt.

Een aantal jongeren vertelden dat ze soms twifelen of er wel echt sprake is van discriminatie. Zij denken dat er vaak ook sprake is van misverstanden tussen mensen.

Een jongere uit het jongeren centrum denkt dat het verminderen van angst voor jongeren uit de buurt heel gemakkelijk is: *“Kom gewoon eens langs in het buurthuis of bij een activiteit. Kom gewoon een kopje thee drinken en kom gezellig met ons kletsen. Als jij open staat voor ons bijten we echt niet hoor!”*.

2.4 De Baarsjes

In de Baarsjes is met 17 jongens en meisjes (tussen de 10 en 24 jaar) gesproken, daarnaast hebben 11 jongeren uit de Baarsjes de digitale enquête ingevuld. Tijdens het panelgesprek in De Baarsjes zijn 5 jongeren geraadpleegd.

Mijn buurt

Over de Baarsjes wordt gezegd dat de buurt OK tot leuk is. Jongeren komen graag in het jongeren centrum ‘the Mall’; er is daar van alles te doen en je kunt er terecht bij jongerenwerkers met vragen of problemen. Daarnaast geven een aantal jongeren aan dat er dingen te doen zijn zoals winkelen, naar de bioscoop en eettentjes. Ook zijn er jongeren die minder tevreden zijn bijvoorbeeld omdat het volgens hen rustig, saai of soms ook gewelddadig is.

Ik vind waar ik zelf woon een fijne buurt, alleen de regio daar omheen niet.

Er wordt door een aantal meiden genoemd dat het aantal hangjongeren minder is geworden, volgens hen komt dit verschil door de straatcoaches.

Vroeger waren er in het Rembrandtpark heel veel hangjongeren die overlast veroorzaakten, maar dat is nu veel minder.

Een groep jongens geeft aan dat de buurt leuk is, omdat de meeste gezinnen elkaar kennen. Hiermee bedoelen zij de allochtone gezinnen, met autochtonen is de relatie volgens hen gespannen, omdat ze nauwelijks met autochtonen optrekken.

In de enquête die is ingevuld door jongeren uit de Baarsjes blijkt daarnaast dat ze het belangrijk vinden dat buurtbewoners weten waar ze terecht kunnen als ze hulp nodig hebben.

Straat, plein en park

Veel van de jongeren geven aan dat hondenpoep en afval op straat een probleem is. Kinderen in de buurt hebben in het verleden speciale (versierde) stoeptegels gelegd, en een aantal afvalbakken

geplaatst. Dit was onderdeel van een project (van Stichting Move). Vrijwel alle jongens die zijn gesproken in de Baarsjes geven aan dat er een tekort aan voetbalveldjes in de buurt is.

Volgens een aantal jongeren moet er gewerkt worden aan de speelplekken.

De speeltoestellen (bijvoorbeeld bij het Columbusplein) zijn verouderd en vallen soms uit elkaar en zijn daardoor ook gevaarlijk. De overige pleinen zijn erg vies en het wordt ook niet door de gemeente opgeruimd. Het moet echt beter, want buiten spelen wordt zo een stuk minder leuk.

Een jongere noemt daarnaast nog dat er meer aandacht moet komen voor natuur.

Meedoen in de buurt

Eerder werd al genoemd dat jongeren in de Baarsjes activiteiten hebben in het jongerencentrum/buurthuis. Ook wordt nog genoemd dat er activiteiten zijn zoals voetbaltoernooien. Een meisje zegt hierover:

Er wordt veel georganiseerd, dat is belangrijk en moet zo blijven.

Een aantal meiden noemen nog dat ze elkaar kennen van een maatjes-project en dat zij het belangrijk vinden dat je voor een ander klaarstaat en een ander helpt.

Gezondheid

Zowel uit de digitale enquête als uit de gesprekken blijkt dat gezond eten weinig prioriteit heeft onder jongeren in de Baarsjes. Een aantal jongens noemen het onnodig te vinden. Op de vraag: 'Vind je gezond leven belangrijk?' lijken de meeste jongeren een sociaal wenselijk antwoord te geven: ja, je moet goed eten en sporten. Veel van de jongens geven aan regelmatig te sporten (met name voetbal), dat houdt ze gezond.

Een meisje komt nog met een idee voor rookvrije-pleinen en parken.

Op die manier kunnen kinderen daar rustig spelen, zonder dat ze steeds de rook van anderen inademen.

School

De meeste jongeren die zijn gesproken zitten in de eigen wijk op school, dit wordt als prettig ervaren. Verder wordt er vroegtijdig schoolverlaten door de gesproken jongeren niet als probleem gezien; vooral omdat de meeste van hen er geen ervaring mee (zelf of omgeving) hebben en het volgens hen niet leeft. In een panelgesprek is er dieper ingegaan op het thema 'Succes op school en stage'. Tijdens dit gesprek blijkt al snel dat er voldoende mogelijkheden blijken te zijn voor

huiswerkbegeleiding (op school en in de wijk), en begeleiding naar stage en werk. De geraadpleegde jongeren ervaren zelf geen problemen op school of stage, maar zij noemden wel een aantal interessante aandachtspunten vanuit hun eigen ervaringen met school en stage, en vanuit wat ze in hun omgeving bij andere jongeren hebben waargenomen. Zij vinden het erg belangrijk dat de praktische ondersteuning bij het zoeken en lopen van een stage goed is. Naast een goede praktische begeleiding, benadrukken ze ook meer aandacht voor bewustwording onder jongeren over het belang van een stage, omdat veel jongeren dit volgens hen nog niet inzien. Om succesvol te zijn vinden zij het belangrijk dat je gemotiveerd wordt en dat je zelfvertrouwen hebt. Dit kan komen door bijvoorbeeld je ouders, maar een leraar, een jongerenwerker of een andere mentorfiguur kan hier volgens hen ook een belangrijke rol in spelen.

Belangrijk is dat er iemand achter je staat die in je gelooft.

De jongeren geven ook aan dat het helpt om een toekomstperspectief te hebben, om te weten wat je wilt. Als je weet waar je het voor doet, dan motiveert dat je en helpt dat bij je studie en bij (de keuze voor) je stage.

Werken in de wijk

Vanwege het winkel- en horeca aanbod wordt werkgelegenheid volgens jongeren niet als probleem gezien. Er is genoeg werk. Jongeren geven in de digitale enquête aan dat ze het belangrijk vinden dat er genoeg werk is voor jongeren in de wijk.

Geld en schulden

De jongens hebben geen idee van armoede in de buurt. Sommige jongens menen dat er helemaal geen armoede hoeft te zijn, omdat je kunt werken of een uitkering kan krijgen. Een 10-jarige jongen weet kennelijk hoe je een uitkering moet aanvragen als je geen werk hebt. Daarnaast noemen veel jongeren niet veel over armoede te weten, omdat er onderling weinig tot niet over gesproken wordt.

Veiligheid

Zowel in de gesprekken als in de digitale enquête wordt veiligheid als belangrijk thema gezien. Uit de digitale enquête blijken de thema's 'mijn buurt is veilig' en 'criminaliteit wordt aangepakt' het meest belangrijk gevonden te worden. Jongens horen regelmatig over overvallen in de buurt, zoals onlangs bij een apotheek, en vertellen dat de ouders niet worden gepakt (voor zover ze weten). Toch zijn er veel jongens die aangeven zich veilig te voelen in de Baarsjes. Meiden ervaren de wijk over het algemeen als minder veilig.

Sommige jongens hebben het gevoel dat ze onterecht verdacht worden als veroorzakers van incidenten in de buurt. Enkele jongens vertellen over hun ervaring dat ze plotseling de politie achter

zich aan krijgen voor wie ze op de vlucht slaan – ze weten dan niet wat de aanleiding is, maar vertrouwen het niet genoeg om te zeggen dat ze niets gedaan hebben.

Jongens noemen regelmatig dat er steekpartijen in de buurt plaatsvinden. Het is onduidelijk of ze hiervan werkelijk getuige zijn geweest, of het van horen zeggen hebben. Ze geven geen concrete voorbeelden.

Ook meiden ervaren de buurt soms als onveilig en voelen zich vaak niet veilig als ze over straat gaan. Een meisje noemt dat hangjongens haar en haar vriendinnen wel eens lastig hebben gevallen.

Ben al twee keer aangerand in de buurt, betast enzo, daarom wil ik hier later niet wonen, ik voel mij alleen op straat niet veilig bij Marokkaanse jongens die dit twee keer gedaan hebben. Dit was toen ik nog heel jong was. Ik heb niks tegen Marokkanen, maar zij hebben dit steeds gedaan. Ze zouden veel meer opgevoed moeten worden dat je alle vrouwen met rust laat. Vriendinnen maken dit ook mee.

Er wordt door een aantal jongeren genoemd dat jongerencoaches een positieve invloed hebben op het aantal overlast veroorzakende hangjongeren.

Verkeersveiligheid

Het verkeer wordt door sommige jongeren ook benoemd bij het thema veiligheid. Scooters op het fietspad zijn gevaarlijk. Daarnaast is het erg druk op sommige plekken in West (Mercatorbuurt), waardoor er veel verkeersongelukken gebeuren.

Discriminatie en racisme

Over het algemeen noemen jongeren in de gesprekken dat er niet echt sprake is van discriminatie en racisme in de Baarsjes. Of ze zeggen dat het er wel is, maar noemen daarbij geen voorbeelden. Als mogelijke verklaring wordt gezegd dat er veel allochtonen in de wijk zijn. De relatie met autochtonen is gespannen – ze oordelen dat autochtonen in de buurt racisten zijn, en melden dat er sprake is van discriminatie in hun buurt. Ze noemen geen voorbeelden of ervaringen waaruit dit blijkt. Een aantal jongens geeft aan dat alle groepen vooral met elkaar omgaan (Marokkanen met Marokkanen, Turken met Turken enz.). Het is volgens hen wel mogelijk dat te veranderen, maar dan is er nog een grote slag te slaan.

Iedereen doet mee, doet leuk tegen elkaar en accepteert elkaar. Dit komt doordat er veel verschillende mensen in de wijk wonen (met verschillende afkomsten).

Er wonen hier bijna alleen maar allochtonen, dus er is geen discriminatie.

Een meisje (23) geeft aan dat er weinig discriminatie is, ze merkt op dat dit kan komen doordat ze weinig buiten is. Ze gaat alleen naar buiten als ze ergens naar toe moet.

Opvallend is dat ondanks dat veel jongeren in de gesprekken aangeven dat er weinig sprake is van discriminatie en racisme er toch uit de digitale enquête blijkt dat jongeren het belangrijk vinden dat er meer aandacht komt voor discriminatie op scholen.

3 Conclusies

Er is in Bos en Lommer, Westerpark, Oud-West en De Baarsjes met jongeren gesproken over wat zij belangrijk vinden in de buurt. Jongeren geven concrete informatie en tips over hun ervaringen in hun wijk. Veel jongeren weten zowel positieve als minder positieve punten aan hun wijk te noemen.

In de paragrafen hieronder volgen de belangrijkste aandachtspunten van jongeren voor de verschillende gebieden.

3.1 Algemeen

Jongeren ervaren hun wijk over het algemeen positiever wanneer zij veel mensen in de wijk kennen. Dit heeft ook invloed op het gevoel van veiligheid in de wijk. Er zijn relatief veel jongeren uit het jongerenwerk/uit buurtcentra gesproken. Zij vinden het allen heel belangrijk dat het jongeren-/buurtcentrum blijft. Voor het thema gezondheid is niet met zekerheid vast te stellen in hoeverre het belang hiervan door jongeren daadwerkelijk wordt erkend, en in hoeverre het belang dat zij hechten aan gezondheid voortkomt uit een sociaal wenselijke houding. Iedereen noemt dat gezond eten en sporten belangrijk is, maar lang niet iedereen doet hier ook iets mee. Ook is uit de digitale enquête gebleken dat gezondheid vaak geen prioriteit heeft voor jongeren. Jongeren vinden dat gezond leven je eigen verantwoordelijkheid is.

Armoede en schulden worden in geen van de wijken nadrukkelijk opgemerkt. De meeste jongeren weten niet of mensen in hun omgeving schulden hebben of arm zijn of ze merken het niet. Dit betekent volgens hen niet dat het er niet is, maar wel dat er bij jongeren onderling niet of nauwelijks over wordt gesproken.

Over veiligheid zijn in alle gebieden de meningen verdeeld. Opvallend is dat jongens zich over het algemeen een stuk veiliger zeggen te voelen dan meiden. De invloed van straatcoaches wordt verschillend ervaren, sommige jongeren zien echt een verbetering, andere jongeren niet en vinden dat net zo goed kan worden afgeschaft. Veel jongeren lijken zich in het verkeer vooral te storen aan scooters die op het fietspad rijden, en dit als onveilig te ervaren.

3.2 Bos en Lommer

Hoe jongeren zich in Bos en Lommer voelen hangt af van hoeveel mensen ze er kennen (hoe meer, hoe beter, hoe veiliger) en of ze er zijn geboren en getogen. De speelplekken en ontmoetingsplekken mogen volgens jongeren, spannender en minder kinderachtig. In Bos en Lommer lijkt het verschil van veiligheidsgevoel tussen jongens en meisjes het grootst van de vier gebieden. De buurt wordt door meisje minder hoog aangeslagen dan door jongens, omdat het er – met name volgens meisjes – niet heel veilig is. Hoewel jongens zelf de relatie niet leggen met veiligheid, suggereren sommige jongens

dat ze zich niet (lang) in de buitenruimte kunnen ophouden met hun vrienden zonder een (overlast)melding en bezoek van de politie te krijgen.

Suggesties van jongeren voor het vergroten van de veiligheid in Bos en Lommer:

- Veel meer lantaarnpalen, en dan niet alleen langs de weg.
- Minder politie op drukke plekken, en juist meer politie op stille plekken zoals zijstraten.
- Straatcoaches op meer plekken in de wijk, zodat ze beter toezicht kunnen houden en benaderbaar zijn voor jongeren die lastiggevallen worden.

3.3 Westerpark

Jongeren uit Westerpark zijn blij met hun buurt. Vrijwel iedereen geeft aan het er veilig en gezellig te vinden. Er is voldoende te doen, ook op het gebied van kunst en cultuur (in het park). Oudere jongeren voelen zich veilig. De iets jongere jongeren voelen zich minder veilig. Veel jongeren die zijn gesproken in Westerpark kennen iemand in hun omgeving die vroegtijdig van school is gegaan, bijvoorbeeld een ouder of een vriendje/vriendinnetje.

Jongens geven aan behoefte te hebben aan voetbalveldjes in de wijk. Er zijn al een aantal mogelijkheden waar zij buiten kunnen spelen, maar hierover zijn zij niet helemaal tevreden. Zij geven ook aan behoefte te hebben aan meer georganiseerde activiteiten, zoals een voetbaltoernooi. Om dit te realiseren, willen zij best een bijdrage leveren aan de organisatie ervan.

Tijdens een brainstorm met jongeren, hebben zij de kenmerken van hun perfecte 'voetbalveld' benoemd: veld met (kunst)gras, een net in de doelen, gelegen in de wijk (maar niet in de buurt van heel veel huizen om geluidsoverlast in te perken, hekken om het veld, verlichting voor 's avonds (tot ongeveer 19.30 en met bewegingssensor, en voorzien van bankjes langs het veld)

3.4 Oud-West

Over het algemeen wordt Oud-West als een leuke buurt ervaren. De jongeren omschrijven de buurt onder andere als gezellig, gemêleerd en veilig. Tegelijkertijd vinden zij ook dat er niet genoeg te doen is in de buurt. Opvallend is de betrokkenheid van jongeren uit Oud-West. Ze organiseren zelf af en toe al activiteiten voor de buurt en willen ook graag dat de buurt bijvoorbeeld eens langskomt in het jongerencentrum voor een kopje thee om elkaar beter te leren kennen. In andere buurten komt dit veel minder tot niet naar voren. Tegelijkertijd wordt het pleidooi voor interactie met de buurt uit de buurtinterviews tegengesproken door de reacties van jongeren tijdens het groepspanel: motivatie

om activiteiten voor jongeren te organiseren is er wel, motivatie voor het organiseren van activiteiten met / voor de buurt – inclusief volwassenen en ouderen – is niet gebleken.

De meeste jongeren in Oud-West vinden de buurt veilig. Wel wordt er net als in Bos en Lommer gezegd dat de politie soms discrimineert. Jongeren geven aan dat het voornamelijk gebeurt door de politie en in mindere mate door bewoners. *“Als je met een paar vrienden staat waarvan ze (politie) denken, dit kan wel een crimineel zijn, dan wordt je meteen om ID gevraagd.”*

3.5 De Baarsjes

Jongeren uit de Baarsjes hebben positieve ervaringen met school, werk en stage. Er zijn op scholen en in de wijk genoeg mogelijkheden voor begeleiding bij huiswerk, het vinden en voltooien van stages, en toeleiding naar werk(ervaring). Zij kunnen ook goed aangeven waarom dit bij hen goed gaat en wat er voor nodig is om het ook bij andere jongeren positief te laten verlopen. Het begint met het besef bij jongeren zelf hoe belangrijk stages zijn voor toekomstig succes. Van belang is vooral ook een aanmoedigende en ondersteunende mentorfiguur in hun leven: dit kunnen ouders, docenten, jongerenwerkers of andere rolmodellen zijn.

In de Baarsjes hangen voor jongeren veiligheid en discriminatie samen. Met name de meiden geven aan dat zij zich onveilig voelen doordat zij lastiggevallen en soms zelfs aangerand worden door Marokkaanse jongens. Verschillende jongens geven aan zich gediscrimineerd te voelen door de politie, dat zij onterecht verdacht worden van het veroorzaken van incidenten in de buurt.